

РЕШЕНИЕ

№ 1598

гр. София, 09.03.2016 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 12.02.2016 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова

Цветанка Паунова

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **4827** по описа за **2015** година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, пр. 2 от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на [фирма], [населено място], срещу решение /без номер/ от 05.01.2015 г., постановено по наказателно от административен характер дело № 6301/2014 г. на Софийски Районен Съд – Наказателно отделение, 100 състав, с което е изменено наказателно постановление № 23-2306145 от 14.11.2012 г., издадено от Директор на Дирекция "Инспекция по труда" – Софийска област. С оспореното НП на касатора, на основание чл. 416, ал. 5 във връзка с чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда /КТ/ е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лева за неизпълнение на законово задължение на чл. 62, ал. 1 от КТ.

С обжалваното решение е намален размера на наложеното наказание от 3000 лева, на 1500 лева.

В жалбата е посочено, че решението на СРС-НО е незаконосъобразно, неправилно, постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон. Излагат се оплаквания, че Б. Я. е престира труд за [фирма] по време на проверката, а само за да консултира и обучава персонала на дружеството и това е било потвърдено от него по време на разпита му в процесуално качество на свидетел. Трудовият договор с лицето е сключен на по-късно и уведомлението до ТД на НАП, [населено място] е подадено в законоустановените срокове.

По време на проведеното по делото открито заседание, касаторът не изпраща представител.

Ответникът по касационната жалба, чрез юрисконсулт Р. оспорва жалбата и счита същата за неоснователна.

Представителят на СГП счита жалбата по същество за неоснователна, поради което същата следва да бъде оставена без уважение.

Административен Съд С. – град, VI касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на пълномощника на ответника и на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел фактическите обстоятелства, които са от значение за спора. Разпитан е актосъставителя и лицето Б. Е. Я., като дадените показания са намерили отражение в изясняването на спора от фактическа страна. Районният съд е приел, че на 31.07.2012 г. длъжностни лица при Дирекция „Инспекция по труда“ – Софийска област извършили проверка по спазване на трудовото законодателство в търговски обект - ресторант „Ч.“, находящ се в [населено място],[жк], [улица], стопанисва от [фирма].

На място бил заварен Б. Е. Я., като проверяващите му дали да попълни декларация. Първоначално лицето попълнило чужди лични данни, но след изискване на документи, попълнил своите. В декларацията Я. саморъчно отразил, че работи в ресторанта от 01.07.2012 г., почасово както следва от 10,00 часа до 14,00 часа и от 18,00 часа до 22,00 часа. Почивните дни били по график. В декларацията било отразено, трудът се престирал по договор за консултантски услуги с Академия „И.“.

Преценявайки събраните доказателства, контролните органи преценили, че касаторът не е изпълнил свое законово задължение по чл. 62, ал. 1 от КТ.

За констатираното нарушение е съставен Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 23-2306145 от 10.08.2012 г., връчен на представител на сочения за нарушител, който го е подписал с възразение, че Б. Е. Я. не е служител на [фирма].

Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че описаното в НП административно нарушение наистина е извършено, поради което е потвърдил оспореното НП.

Административен Съд С. – град, VI касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: По преписката няма данни за редовно връчване на оспореното решение, поради което следва, че подадената чрез СРС на 02.02.2015 г. жалба /вх. № 6422/ е в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Районният съд е изследвал всички относими за спора обстоятелства, излагайки

подробни мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени фактически обстоятелства и съответните правни изводи. Разпитан е актосъставителят. В решението са изложени ясни мотиви, относно това защо следва да се даде предимство на показанията му. Обсъдени са писмените доказателства. Актът за установяване на административното нарушение е съставен, съгласно изискванията на ЗАНН. Фактическите констатации, описани в акта, не противоречат на събраните по делото гласни и писмени доказателства. Направените от СРС изводи се споделят изцяло от настоящия състав на касационната инстанция, поради което не следва да бъдат преповтаряни.

Касаторът не е ангажирал никакви други доказателства, които да обосноват извода, че СРС е оценил погрешно събрания доказателствен материал.

Правилен е изводът на съда, че дружеството-жалбоподател е нарушило разпоредбата на чл. 62, ал. 1 от КТ, като не е сключило трудов договор с Б. Е. Я. писмен вид. Нормата е императивна и не предвижда друга форма за сключване на трудов договор. Административно-наказателната отговорност на касатора е ангажирана правилно по чл. 416, ал. 5 КТ, във връзка с чл. 414, ал. 3 КТ. В този смисъл е неоснователен изложеният касационен довод, за неправилен състав на нарушението и санкционната норма.

Съгласно разпоредбата на чл. 62, ал. 1 от КТ трудовият договор се сключва в писмена форма. В настоящия случай при извършената проверка Я. е работел в стопански обект дружеството. Той собственооръчно е попълнил и подписал декларация, в която е посочил, че работи в ресторанта от 01.07.2012 г., почасово както следва от 10,00 часа до 14,00 часа и от 18,00 часа до 22,00 часа. Следователно към момента на извършената проверка между Я. и [фирма] е имало възникнало трудовото правоотношение. Дадените от Я. пред СРС показания не следва да бъдат кредитирани. Това е така, защото те са с елемент на заинтересованост – лицето в последствие е било назначено на трудов договор при касатора и може да се приеме, че е било зависимо от него в някаква степен.

Правилено СРС не е кредитирал и представения договор за консултантски услуги. Същият е частен документ, поради което отразената в него дата няма обвързваща съда материална доказателствена сила. Следва да се подчертае, че наличието на такъв договор не изключва сключването на писмен трудов договор с лицето, което престоира труд при наличието на елементи на трудово правоотношение - мястото на работа, наименованието на длъжността и характера на работата, датата на сключването му и началото на неговото изпълнение и т.н.

Предвид на изложените съображения съставът на АССГ намира, че оспореното решение на СРС е правилно и законосъобразно и следва да бъде оставено в сила.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен Съд С. – град, VI касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение /без номер/ от 05.01.2015 г., постановено по наказателно от административен характер дело № 6301/2014 г. на Софийски Районен Съд – Наказателно отделение, 100 състав.

Решението е окончателно.

